

ارزیابی تکامل دندانی در کودکان ۱۳/۵ - ۳/۵ ساله با استفاده از روش دی میرجیان در رفسنجان،

ایران ۱۳۸۹

استاد راهنما: دکتر علی باقریان

استاد مشاور: دکتر مصطفی صادقی

نگارش: الهام سلطانی مهر

شماره: ۳۱۲

چکیده:

مقدمه و هدف: روش های متعددی برای تخمین سن تقویمی پیشنهاد شده است. یکی از روش های پذیرفته شده و مورد استفاده برای تخمین سن براساس تکامل دندانی بوسیله ی دی میرجیان ارائه شده است. هدف این مطالعه استفاده از روش دی میرجیان بر روی کودکان ساکن رفسنجان به منظور مقایسه ی این یافته ها با داده های حاصل از مطالعه ی اولیه دی میرجیان بود و همچنین آیا بین تکامل دندانی و BMI-for-age رابطه ای وجود دارد یا خیر؟

مواد و روش ها: رادیوگرافی پانورامیک ۵۱۹ کودک سالم مورد بررسی قرار گرفتند و از روی آنها سن دندانی با استفاده از روش دی میرجیان تعیین گردید. سن تقویمی کودکان براساس تفاوت بین تاریخ تولد کودک و تاریخ تهیه رادیوگرافی محاسبه شد، قد و وزن کودکان نیز ثبت گردید.

یافته ها: براساس روش دی میرجیان سن کودکان مورد مطالعه ۰/۱۵ سال (۵۵ روز) در پسرها و ۰/۲۱ سال (۷۷ روز) در دخترها بیشتر از سن واقعی آنها تخمین زده شد. آزمون آماری Paired t-test، این اختلاف را معنادار نشان داد، (p=۰/۰۰۱). آزمون آماری Spearman's rho هیچ رابطه ی معناداری را بین میانگین تفاوت سن دندانی از تقویمی با معیار BMI-for-age نشان نداد (p=۰/۹۴). سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شده است.

نتیجه گیری: تغییرات اندکی در روش دی میرجیان برای تخمین سن دندانی این جمعیت ایرانی مورد مطالعه لازم به نظر می رسد، ولی با این وجود این روش از نظر بالینی قابل قبول به نظر می رسد.

کلمات کلیدی: سن دندانی، سن تقویمی، روش دی میرجیان.